

[Arnth Jensen.]

at de i tilfælde af overfald på vort land, vort folk, vor frihed, er i stand til ved hjælp af de til rådighed værende tekniske hjælpemidler at byde en indtrængende fjende en sådan modstand, at vi bliver i stand til enten alene eller med andres hjælp at bevare vort land, vort folk og vor frihed. Er det nedværdigende, og skulle det være en skamplet, at vi er villige til at værne det land, det folkesamfund, hvis rettigheder vi aldrig glemmer at påberåbe os? Jeg forstår det ikke. Naturligvis vil jeg indrømme, at værnepligten er et indgreb i det enkelte individs frihed, og at måske mange vil synes, at det var godt, om man kunne blive fritaget for denne personlige pligt, men spørgsmålet er, om man virkelig vandt friheden ved det.

Vi har set mange gange, at en klassehær har sat hele folkets frihed i fare, og det er netop her, tampen brænder. Jeg ved godt, at det ærede medlem sagde, at der skulle være en frivillig hær herhjemme, men såvidt jeg husker det forslag, der er stillet, kom de frivillige først til, når man ikke havde tilstrækkeligt af lønnet mandskab. Det er dette mandskab og denne klassehær, jeg er bange for. Den tror jeg er en større fare for demokratiet end den indskrænkning af friheden, som den almindelige værnepligt er. Jeg vil derfor tilbagevise den udtalelse, som det ærede medlem kom med, at almindelig værnepligt skulle være en rest fra trælleiden.

Må jeg tilsidst gøre en bemærkning til de ærede medlemmer hr. Hans Hansen (Rørby) og hr. Johs. Christiansen. De sagde, at de ville gerne deltage i arbejdet for at fremme det gode, men ellers ville de ikke have noget med forslaget at gøre. Jeg kom til at mindes gamle Per Skrædder. Han mødte altid — det var i tiden før den hemmelige afstemning — til valg, og han udførte sin vælgerpligt på den måde, at han skiftevis dagen igennem lod sig beværte af venstre og højre for så, når han skulle stemme, at være kommet i en sådan tilstand, at dette var umuligt for ham; han ville nemlig ikke ødelægge chancerne for den næste gang, han skulle til valg.

Hans Hansen (Rørby): Det ærede medlem hr. Arnth Jensen gjorde opmærksom på to ting. Han sagde for det første, at jeg

havde glemt træarskrigen 1848—50. Hvis det ærede medlem hr. Arnth Jensen læser historien, vil han se, at det er ham, der har uret, for man behandlede allerede tanken om tvungen værnepligt i 1846; og der var stor diskussion om den, længe før krigen brød ud; men krigen befordrede naturligvis indførelsen af den tvungne værnepligt — det skal jeg imidlertid ikke komme nærmere ind på.

Det ærede medlem hr. Arnth Jensen sagde endvidere, at han tvivlede på, at vi kunne opfylde vore forpligtelser, hvis vi ikke havde den tvungne værnepligt; han tvivlede på, at folk ville komme. Det er akkurat den samme tale, som godsejerne holdt, dengang de udskrev rekrutter; de var bange for, at landet ikke kunne forsvares, hvis de ikke kunne tvinge bønderkarlene til at møde. Godsejerne har altid, ikke alene på dette, men på alle områder, været flinke til at værne deres egne interesser. Jeg vil gerne stille det spørgsmål til det ærede medlem hr. Arnth Jensen: Tror han ikke, at idrætsforeningernes folk ville møde? Tror de konservative og venstre ikke, at de unge ville møde? Man undergraver hele den tanke, man arbejder på, når man tror, at de skal tvinges til at forsvare friheden. Hvis frihed er det så der skal forsvares? Er det den samme som godsejernes? Det er den samme frihed til syvende og sidst, det er vor frihed, der skal forsvares, og det skal de andre tvinges til. Det ærede medlem hr. Arnth Jensen tror ikke, at de unge vil forsvare landets frihed, men mener, at de skal tvinges til at gøre det. Deri ligger så, at han ikke tror, der er en ærlig forsvarsvilje i befolkningen.

Versaillestraktaten afskaffede den tyske værnepligt og gav tyskerne lov til at have 100 000 mand frivillige. Derom skriver Lidell Hart, at det var 100 000 mand, som blev brugt som befalingsmænd, og som væltede Danmark, Norge, Czekoslovakiet, Belgien og Holland, som gik ind over den franske Maginotlinie med luftbårne styrker og tankstyrker på ialt 400 000 mand og gik til Kanalen på en uge, til trods for at der stod 1 million franske soldater i Maginotlinien, hvor de havde stået et år. Han siger, det viser forskellen på frihed og tvang. Jeg tror, den samme betragtning vil gøre sig gældende hos dem, der tænker på, hvad tvang og frihed betyder, taget i ordenes egentlige betydning.